

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра фінансів

Допущено до захисту
Завідувач кафедри Волохова

І.С.

“ ____ ” _____ 2019 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття освітнього ступеня магістра

зі спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування

(шифр та найменування спеціальності)

за магістерською програмою професійного спрямування Державні та
муніципальні фінанси

на тему: «Видатки місцевих бюджетів України»

Виконавець: Студентка факультету
фінансів та
банківської справи

Гонтарєва Тетяна Євгенівна

/підпис/

Науковий керівник:

Волохова Ірина Семенівна

/підпис/

Одеса 2019

ПЛАН

Вступ	3
РОЗДІЛ 1. Теоретичне підґрунтя поняття «видатки місцевих бюджетів»	7
1.1 Сутність видатків	7
1.2 Організація виконання видатків місцевих бюджетів	18
1.3 Проблеми обслуговування видаткової частини бюджетів	23
РОЗДІЛ 2. Практика виконання місцевих бюджетів за 2015 – 2019 рр.	31
2.1 Моніторинг обслуговування статей видатків місцевих бюджетів	31
2.2. Видатки місцевого бюджету м. Одеси	40
2.3 Аналіз субвенції на освіту місцевому бюджету м. Одеси	49
РОЗДІЛ 3. Основні завдання оптимізації виконання місцевих бюджетів за видатками	64
3.1 Аналіз зарубіжного досвіду вдосконалення обслуговування видаткової частини місцевих бюджетів	64
3.2 Шляхи вдосконалення подальшого розвитку обслуговування видаткової частини місцевих бюджетів	74
Висновки	80
Список використаної літератури	87
ВСТУП	

Виконання місцевих бюджетів за видатками є дуже важливою складовою одного із етапів бюджетного процесу – виконання, що визначає його ефективність та результативність загалом на локальному рівні. Основною метою бюджетного процесу є своєчасне, безперебійне та достатнє бюджетне фінансування усіх передбачених бюджетних програм, що би дало змогу забезпечити необхідні суспільні блага, створити відповідні об'єкти інфраструктури, реалізувати власні та делеговані повноваження органів місцевого самоврядування.

На сучасному етапі формування та виконання місцевих бюджетів в Україні за видатками не є достатньо ефективним. Насамперед це виявляється у низькому рівні соціального забезпечення та соціального захисту громадян; вкрай обмеженому фінансуванні установ соціальної сфери, що утримуються за рахунок коштів місцевих бюджетів; неналежному обсягу та якості суспільно-неподільних послуг, надання яких забезпечують органи місцевого самоврядування. Вищезазначене обумовлює необхідність удосконалення формування та виконання місцевих бюджетів в Україні за видатками

Проблема формування та використання видатків місцевих бюджетів є дуже актуальною, бо проблема удосконалення міжбюджетних відносин все ще має місце, а видатки мають велике значення для економічного розвитку як для окремих регіонів, так для країни в цілому. З кожним роком роль видатків місцевих бюджетів зростає. Видатки з одного боку є інструментом регулювання бюджетних відносин, а з іншого, вони визначають перерозподіл державних коштів на місцях і повинні відповідати принципу соціальної справедливості та неупередженості при їх розподілі між всіма громадянами та територіальними громадами України. Крім тому, в час, коли

місцеві бюджети характеризуються низьким рівнем частки власних доходів місцевих бюджетів, що призводить до значного обмеження фінансових можливостей місцевих органів влади, питання ефективного використання видатків місцевих бюджетів постає досить гостро.

Важливу роль в перерозподілі державних коштів і плануванні видатків відіграють місцеві бюджети. Помірне і розумне використання фінансових ресурсів в областях, в містах і районах дозволяє економити кошти, а гроші, що залишились, направляти в галузі економіки, в яких вони найбільш необхідні.

Крім того, не слід забувати, що видатки місцевих бюджетів є також своєрідними інвестиціями в людський потенціал держави, тобто сприяють відтворення робочої сили, що також впливає на економічний розвиток держави

Останніми роками в Україні набула великої актуальності проблема нестачі в органів місцевого самоврядування фінансових ресурсів для виконання ними своїх функцій з соціально-економічного розвитку територій. За таких умов важливим чинником виходу країни з фінансово-економічної кризи має стати ефективне формування місцевих бюджетів, здатне перетворити територіальні громади із дотаційних на суб'єкти, які за рахунок власних коштів спроможні розв'язати будь-які соціально-економічні проблеми. У розвинених країнах світу територіальні громади є стабілізатором соціально-політичного ладу та фінансово-економічної ситуації у державі.

Питанням «видатків місцевих бюджетів» займається багато вчених, зокрема: Александров В.Т., Булгакова С.О., Василик О.Д., Василенко Л.І.,

Воронова Л.К., Далєвська Т, Дорош Н.І., Жибер Т.В., Єрмошенко Л.В., Пасічник Ю.Б., Петрашко П.Г., Орлюк О.П., Русін В.М., Старостенко Г.Г., Сухаренко Т.А., Урусова З.П., Хімічева Н.І., Черничук Л.В., Цветков А.М.

Метою роботи є розробка практичних рекомендацій щодо удосконалення існуючого механізму фінансування видатків на основі узагальнення теоретико-правових засад та вітчизняної практики обслуговування та виконання місцевих бюджетів за видатками

Під час написання магістерської роботи поставлені наступні завдання: визначення сутності «видатків»; організації виконання видаткової частини місцевих бюджетів; проблеми обслуговування видаткової частини місцевих бюджетів; проведення моніторингу обслуговування статей видатків місцевих бюджетів; провести аналіз видатків місцевого бюджету м. Одеси; аналіз субвенції на освіту місцевому бюджету м. Одеси; визначити зарубіжний досвід вдосконалення обслуговування видаткової частини місцевого бюджету; запропонувати можливі шляхи вдосконалення подальшого розвитку обслуговування видаткової частини місцевих бюджетів.

Об'єктом дослідження є процес виконання видаткової частини місцевих бюджетів України та інструменти які використовуються при цьому.

Предметом дослідження є теоретичні, методичні аспекти організації виконання видаткової частини місцевих бюджетів.

Під час написання дипломної роботи були використані наступні методи: діалектичний метод наукового пізнання взаємозв'язків і проблем взаємодії органів Державної казначейської служби України та розпорядників бюджетних коштів в процесі організації виконання місцевих бюджетів за видатками. При проведенні моніторингу обслуговування статей видатків місцевих бюджетів використовувався горизонтальний аналіз (для порівняння

показників видатків місцевого бюджету з відповідними показниками за попередні періоди); метод аналізу та синтезу при визначенні закономірностей, що мають місце в процесі виконання місцевих бюджетів за видатками та перспектив їх розвитку. У формуванні результатів дослідження використовувалися графічні та графоаналітичні методи (діаграми та інформаційні таблиці).

Інформаційну базу дослідження складають закони України та нормативно-правові акти, інструкції та методики, що використовуються в процесі організації виконання видаткової частини місцевих бюджетів загалом, наукові публікації вітчизняних та зарубіжних вчених, статистичні матеріали органів ДКСУ, статистичні дані, опубліковані Державною службою статистики України, а також офіційні данні з відділу статистики Управління Державної Казначейської служби у м. Одесі Одеської області.

Магістерська робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаної літератури. Основний зміст роботи викладено на 90 сторінках друкованого тексту. Робота містить 2 таблиці, 2 додатку та 30 рисунків. Список використаних джерел налічує 51 найменувань

ВИСНОВКИ

Визначення «видатків бюджету» базується на законодавчому рівні та наукових працях провідних економістів нашої держави. Законодавче визначення закріплене у Бюджетному кодексі України та означає, що видатки бюджету - кошти, спрямовані на здійснення програм та заходів, передбачених відповідним бюджетом. До видатків бюджету не належать: погашення боргу; надання кредитів з бюджету; розміщення бюджетних коштів на депозитах; придбання цінних паперів; повернення надміру сплачених до бюджету сум податків і зборів та інших доходів бюджету, проведення їх бюджетного відшкодування; компенсація частини суми штрафних (фінансових) санкцій, що перераховується покупцям (споживачам) за рахунок штрафних (фінансових) санкцій, застосованих органами, що контролюють справляння надходжень бюджету, за наслідками проведеної перевірки за зверненням або скаргою покупця (споживача) про порушення платником податків установленого порядку проведення розрахункових операцій.

Поділ видатків залежно від суспільного призначення характеризує фінансове забезпечення економічної, соціальної, оборонної та управлінської функцій держави. Відповідно до цього видатки бюджету спрямовуються на:

- 1) Економічну діяльність.
- 2) соціальний захист населення, соціальна сфера.

До соціальної сфери національної економіки входять такі складові: освіта, охорона здоров'я, культура і мистецтво, туризм, фізична культура і спорт, соціальний захист і соціальне забезпечення населення. Їхня діяльність значною мірою залежить від організації фінансового забезпечення. За формами власності джерела фінансування поділяють на: бюджетні — за

рівнями бюджетів; позабюджетні — за рівнями централізації коштів.
3) Оборону.

Фінансування видатків на національну оборону зумовлюється необхідністю захисту інтересів держави у міжнародному співтоваристві.

Обсяг витрат на оборону визначається системою офіційних поглядів військового характеру, виходячи із співвідношення різних воєнних угруповань у світі, напрямків зовнішньої політики України та інших факторів.

4) Управління.

Однією з функцій держави є управління. До системи органів державної влади в Україні входять: законодавча, виконавча та судова влада. Видатки на державне управління включають витрати:

— на функціонування законодавчої влади (апарату Верховної Ради України, , забезпечення діяльності народних депутатів, апарату Рахункової палати Верховної Ради України);

— на функціонування виконавчої влади (апарату Кабінету Міністрів України, апарату міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування);

— на утримання Президента України та його апарату та інші.

Організація виконання місцевих бюджетів за видатками покладена на місцеві органи ДКСУ, а якщо клієнт користується послугами комерційного або державного банку, то на НБУ. Розпорядники бюджетних коштів беруть бюджетні зобов'язання в межах бюджетних асигнувань, установлених кошторисами (планами використання бюджетних коштів), враховуючи необхідність виконання бюджетних зобов'язань минулих років, узятих на облік органами Казначейства;

щодо завдань (проектів) Національної програми інформатизації - після їх погодження з Генеральним державним замовником Національної програми інформатизації - центральним органом виконавчої влади, визначеним Кабінетом Міністрів України.

Місцеві бюджети є важливим елементом бюджетної системи держави. Однією з найважливіших проблем організації бюджетних відносин на місцевому рівні є невідповідність видатків дохідним надходженням.

Недостатність власних стабільних доходів місцевих бюджетів, яка не сприяє соціально-економічному розвитку регіонів, зумовлена такими обставинами: – низьким рівнем обґрунтованості та прогнозованості дохідної частини місцевих бюджетів;

- концентрацією фінансових ресурсів у державному бюджеті країни, що знижує значення місцевих бюджетів у вирішенні життєво важливих питань регіонів;
- високим рівнем централізації бюджетних ресурсів;
- невирішеністю питання подолання заборгованості між бюджетами різних рівнів за взаємними розрахунками;
- тенденцією здійснення видатків з місцевих бюджетів без відповідного підкріплення дохідними джерелами, що приводить до дотаційності місцевих бюджетів.

Зростаюча роль міжбюджетних трансфертів у формуванні доходів місцевих бюджетів супроводжується одночасним збільшенням рівня дотаційності таких бюджетів та зниженням фінансової самостійності органів

місцевого самоврядування. Остання завжди буде формальною, якщо залишатиметься фінансова залежність від центру.

Головною ознакою фінансової незалежності є володіння і самостійне розпорядження фінансовими ресурсами, обсяг яких відповідає функціям і завданням місцевих органів влади.

Для збільшення частки власних доходів місцевих бюджетів, зменшення залежності від фінансової допомоги, досягнення збалансованості бюджетів, підвищення ефективності управління місцевими фінансами необхідно: 1) чітко закріпити бюджетні повноваження і відповідальність органів влади різних рівнів під час формування доходів;

2) зменшити вертикальний і горизонтальний фіскальні дисбаланси шляхом передання до місцевих бюджетів достатніх джерел доходів, адекватних видатковим потребам місцевого самоврядування; 3) вдосконалити механізм міжтериторіального фінансового вирівнювання.

Перерозподіл доходів між бюджетами одного рівня необхідно здійснювати завдяки визначенню обґрунтованого нормативу бюджетної забезпеченості кожної території з урахуванням її економічного, соціального, природного й екологічного стану. Обчислення згаданих показників дасть змогу визначити об'єктивний розмір фінансових ресурсів для задоволення соціально-економічних потреб регіону;

4) здійснювати послідовну і виважену державну регіональну політику, спрямовану на зменшення значних відмінностей в економічному розвитку територій;

5) підвищити превентивні заходи та посилити контроль стосовно порушення бюджетного законодавства у сфері мобілізації доходів до місцевих бюджетів.

З метою запобігання негативним наслідкам виконання доходів місцевих бюджетів доцільно:

- по-перше, здійснювати їх моніторинг на всіх стадіях бюджетного процесу із застосуванням аналізу, аудиту і проведення постійного контролю за справлянням податків, зборів і обов'язкових платежів та мобілізацією доходів бюджету відповідно до визначених планових показників на бюджетній рік;
- по-друге, виявлені негативні наслідки у виконанні доходів бюджету в процесі моніторингу зумовлюють внесення необхідних змін до чинного законодавства з метою запобігання їх розвитку у поточному та наступних роках;
- по-третє, своєчасно отримувати інформацію про стан виконання дохідної частини місцевих бюджетів у поточному році, що сприятиме підготовці ефективної ґрунтовної бази для планування бюджетних показників на наступний рік.

Ефективне виконання місцевих бюджетів за доходами сприятиме формуванню необхідних передумов для їх результативного використання, що дасть змогу забезпечити належний рівень соціально-економічного розвитку регіонів та підвищити якість, доступність та результативність надання суспільних послуг.

Також важливо забезпечити дієвий механізм ефективного витрачання коштів місцевих бюджетів та залучення додаткових коштів для фінансування соціальної сфери на рівні державних соціальних стандартів. Для цього варто здійснити такі заходи:

- 1) розробити критерії відбору державних цільових програм і бюджетних програм, які би враховували ступінь відповідності мети програми суспільним

пріоритетам, соціальний ефект від упровадження програми, значний рівень інвестиційного та інноваційного складника у загальному обсязі запланованих витрат;

2) запровадити методіку розподілу програм на: а) пріоритетні, тобто такі програми, які підлягають фінансуванню у повному обсязі; б) доцільні, фінансування котрих може бути зменшене через недостатність бюджетних коштів; в) неактуальні – програми, що втратили важливість унаслідок зміни соціальних пріоритетів. Водночас упродовж бюджетного періоду варто систематично переглядати програми, встановлювати проміжні результати їх реалізації і можливості бюджетного фінансування;

3) враховувати місцеву специфіку під час розроблення методології визначення нормативів соціальних видатків, а також встановлювати розмір соціальних стандартів та соціальних гарантій відповідно до умов економічного середовища;

4) розширити доступ органів місцевого самоврядування на ринок внутрішніх та зовнішніх запозичень, чітко визначити терміни, гарантії та умови повернення запозичень;

5) посилити інвестиційний складник місцевих бюджетів шляхом розширення переліку дохідних джерел бюджету розвитку;

б) проводити кількісну та якісну оцінку виконання місцевого бюджету на всіх стадіях його реалізації. Ефективність використання бюджетних коштів варто визначати системою показників, яка дає змогу здійснити рейтинговий аналіз між окремими місцевими бюджетами. За допомогою такого аналізу можна зробити порівняння між окремими територіями (зокрема, виявити ті, які, маючи однакові ресурсні можливості, відрізняються за показниками

ефективності). Це сприятиме виявленню причин відставання деяких територій та врахуванню їх під час планування розвитку на майбутні періоди; 7) використовувати різноманітні способи залучення громадськості до розроблення пропозицій стосовно покращення виконання місцевих бюджетів.

Реформи щодо бюджетної децентралізації в Україні знаходяться на етапі впровадження. У зв'язку з цим відзначимо основні напрями забезпечення бюджетної децентралізації та зміцнення фінансової бази місцевих бюджетів у вітчизняній практиці, а саме необхідно:

- провести науково обґрунтовану адміністративно-територіальну реформу для укрупнення територіальних громад з урахуванням рівнів їх фіскальної спроможності;
- здійснити чіткий розподіл видаткових повноважень з одночасним розподілом сфер відповідальностей за їх здійснення;
- збільшити обсяг власних надходжень бюджетів місцевого самоврядування, зокрема, шляхом зарахування екологічного податку в повному обсязі до бюджету відповідного рівня, оптимізації механізмів оподаткування нерухомого майна та трудових ресурсів з низько-еластичним попитом – забезпечити високий рівень прозорості фінансових потоків під час формування та використання коштів місцевих бюджетів.

Окрім того, територіальні громади повинні стати активними учасниками забезпечення соціально-економічного розвитку територій, а органи місцевого самоврядування – бути зацікавленими у збільшенні обсягів власних надходжень бюджетів базового рівня.

Слід звернути увагу на наступну проблему – це введення системи дистанційного обслуговування клієнтів Казначейства (Клієнт Казначейства – Казначейство). Система «Клієнт казначейства – Казначейство» за своєю суттю призначена для надання зовнішнім клієнтам Державної казначейської служби України (розпорядникам та одержувачам бюджетних коштів) віддаленого доступу за допомогою мережі Інтернет до інформаційних ресурсів Державної казначейської служби України з метою автоматизації процесу обслуговування клієнтів:

- Оптимізація витрат на клієнтів.
- Зменшення потоку вхідних та вихідних паперових документів.
- Прискорення обробки інформації, скорочення часу на казначейське обслуговування та зменшення кількості помилок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бюджетний кодекс України // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 50-51, ст.572) в редакції від 25.09.2019 року
2. Старостенко Г. Г. Бюджетна система : навч. посіб. / Г. Г. Старостенко, Ю. В. Булгаков. - К. : Центр учбов. літератури, 2006.
3. Василик О. Д. Державні фінанси : підруч. / О. Д. Василик, К. В. Павлюк. - К. : Центр учбов. літератури, 2004.

4. Бюджетна система України : навч. посіб. / [Булгакова С. О., Василенко Л. І., Єрмошенко Л. В. та ін.] ; за ред. С. О. Булгакової. - К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2002.
5. Пасічник Ю. Б. Бюджетна система України та зарубіжних країн : навч. посіб. / Пасічник Ю. В. - К. : Знання-Прес, 2002.
6. Воронова Л. К. Фінансове право України : [підруч.] / Воронова Л. К. – К. : Прецедент ; Моя книга, 2006.
7. Фінансове право. Академічний курс : [підруч.] / Орлюк О. П. – К. :Юрінком Інтер, 2010. – 808 с.
8. Бюджетная система России : [учеб.] / [под ред. проф.Г. Б. Поляка]. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 1999.
9. Финансовое право : [учеб.] / [под ред. Н. И. Химичевой]. – М. :БЕК, 1995.
10. Наказ МФУ № 754 від 21,06,2012 Про внесення змін до Інструкції щодо застосування економічної класифікації видатків бюджету
11. [Електронний ресурс]: – Режим доступу:
https://studopedia.su/13_73805_vidatki-na-ekonomichnu-diyalnist.html
12. Урусова З.П., Сухаренко Т.А. Видатки на соціальну сферу. Електроний ресурс <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=68278>
13. Зверяков М. І. У пошуках виходу з кризи [Текст] / М. І. Зверяков // Економіка України. — 2013. — № 8(621). — С. 4–21.
14. Бюджетна система України : навч. посіб. / [Булгакова С. О., Василенко Л. І., Єрмошенко Л. В. та ін.] ; за ред. С. О. Булгакової. - К. : Київ.

нац. торг.-екон. ун-т, 2002.

15. [Електронний ресурс]: – Режим доступу:
<https://studfiles.net/preview/5374505/page:4/>
16. Жибер Т.В. Державне казначейство України / Фінанси України.
– 2002. – №1. – 40с.
16. Александров В.Т. Планування, облік, звітність, контроль у
бюджетних установах: [навч. посіб.] / В.Т. Александров. – К.: АВТ, 2004
17. Бабін І.І. Бюджетне право України: [навч. посіб.] / І.І. Бабін. –
Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2010.
18. Джога Р.Т. Бухгалтерський облік у бюджетних установах: [навч.
посіб.] / Р.Т. Джога. – К.: КНЕУ, 2001
19. Дмитренко Е.С. Фінансове право
України. Особлива частина:
[навч.
посіб.] / Е.С. Дмитренко. – К.: Алерта; КНТ, 2007.
20. Лондаренко О.О. Економічна природа видатків та її вплив на
обліково-аналітичні аспекти бюджетних установ / О.О. Лондаренко //
Економіка. Фінанси. Право. – 2015. – № 9
21. Атамас П.Й. Основи обліку в бюджетних організаціях: [навч.
посіб.] / П.Й. Атамас. – К.: Центр навчальної літератури, 2003
22. Цветков А.М. Визначення поняття «видатки бюджету» в теорії
фінансового права та законодавстві України / А.М. Цветков //
Підприємництво, господарство і право. – 2002. – № 12.
23. Черничук Л.В. Облік у бюджетних установах / Л.В. Черничук,
М.І.

Маниліч [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://referatik.org/literatura/uchebnye-posobija/obl%D1%96k-u-bjudzhetnihustanovah-l-v-chernichukm%D1%96-manil%D1%96ch>.

24. Характеристика видатків бюджетних установ, склад і класифікація видатків бюджетних установ [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://westudents.com.ua/glavy/6075-harakteristika-vidatkvbyudjetnihustanovsklad-klasifikatsya-vidatkv-byudjetnih-ustanov.html>

25. Кучерявенко М.П. Фінансове право: [навч. посіб.] / М.П. Кучерявенко. – Х.: Право, 2010.

26. [Електронний ресурс]: – Режим доступу:
<http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=53329>

27. Русін В.М. Проблеми казначейського обслуговування бюджетів та шляхи їх вирішення. [Електронний ресурс]: – Режим доступу:
<http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/11957/1/Проблеми%20казначейськогo%20обслуговування%20бюджетів%20та%20шляхи%20їх%20вирішення.pdf>

28. Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» (із змінами та доповненнями). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>.

29. Далевська Т. Бюджетна децентралізація: передумови та напрями реалізації / Т. Далевська // Світ фінансів. – 2016. – Вип. 1. – С. 149–159.

30. [Електронний ресурс]: – Режим доступу:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/6-2015-%D0%BF>

31. Булгакова С.О. Казначейство зарубіжних країн: Навчальний посібник. – К.: КНЕУ, 2001

32. Дорош Н.І. Державний фінансовий контроль: зарубіжний досвід і шляхи вдосконалення // Фінанси України. - 2002. – №1.
33. П.Г. Петрашко, О.О. Чечуліна, В.Т. Казначейська справа. У 2-х т. –
Т.1. – Київ: НВП «АВТ», 2004
34. Сазонець І.Л., Гринько Т.В., Придатко Г.Ю. Управління місцевими фінансами: Навч. посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 46с.
35. Юрій, С. І. Казначейська система [Текст] : підручник / С. І. Юрій, В. І. Стоян, О. С. Даневич ; 2-ге вид., змін. і доп. – Тернопіль : Карт -бланш, 2006.
36. Сергиенко Н.С. К вопросу о сущности казначейского исполнения бюджетов / Н.С. Сергиенко // Финансы. – 2006. – №11. – С. 31.
37. Остріщенко, Ю. В. Досвід застосування стратегічного бюджетного планування в країнах з ринковою економікою [Текст] / Ю. В. Остріщенко //
Наукові праці НДФІ. – 2011. – № 1 (54). – С. 44-52
38. Труды XVI международной научнопрактической конференции молодых ученых и студентов «Проблемы развития финансовой системы в условиях глобализации» // Таврический национальный университет им. В. И. Вернадского // Экономические науки. – МОО «Центр Стабилизации».- Симферополь. – 2014
39. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 року
40. Кублікова Т.Б., Курганська Е.І. Система казначейства:

управління фінансовими ресурсами. монографія / Т. Б. Кублікова, Е. І. Курганська. – Одеса: ОНЕУ, 2015

41. Сізова М.В. автореферат . Удосконалення механізмів державного управління регіональними фінансовими ресурсами через казначейську систему. –Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління. – Донецький державний університет управління Міністерства освіти і науки України, Донецьк, 2007

42. Кошулинський Р. Фінансово-господарська самостійність місцевих громад – запорука сильної держави [Електронний ресурс] / Р.

Кошулинський.

– Режим доступу :<http://www.svoboda.org.ua/dopysy/dopysy/040829/>

43. [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=53329>

44. [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <https://sites.google.com/site/igroupteamsite/municipalne-pravo-ukraieni/ponattatastruktura-miscevih-budzetiv>

45. [Електронний ресурс]: – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1584071838573/rps/ponyattya_pro_regionalni_mistsevi_by_udzheti_funktsiyi_zavdannya

46. М.Тренцов, А.Мунько Місцеві фінанси та місцеві бюджети.

[Електронний ресурс]: – Режим доступу:

http://www.lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/edu_42/fail/22.pdf

47. Фінансове забезпечення бюджетних установ та шляхи

його удосконалення [Електронний ресурс]. – Режим доступу :

<http://naub.oa.edu.ua/2013/finansove-zabezpechennya-byudzhethustanov-tashlyahy-joho-udoskonalennya/>

48. Макаренко В.О. Побудова моделі фінансової системи

України на основі системного підходу // В.О Макаренко, І.О. Прищепчук

// Фінанси

України. - 2010. - №5-с.5,6

49. Ніколаєва О. М. Місцеві фінанси / О. М. Ніколаєва.—

К.:Центр навч. літ-ри, 2013. — 45с

50. [Електронний ресурс]: – Режим доступу:

<https://minfin.com.ua/>

51. [Електронний ресурс]: – Режим доступу:

<http://www.ukrstat.gov.ua/>